प्रतिवारम् प्रतीक्षया....

शान्तसुन्दरम् प्रभातम्। प्रभातसूर्यस्य सुवर्णकिरणैः तस्य नेत्राणि उद्घाटितानि आसन्। सः मन्दम् मन्दम् अचलत्। पैतृकभवनस्य अलिन्दे उपविश्य माधवन् नायर् आम्रवृक्षम् पश्यति स्म। किमपि वाहनागमनसमये सः मार्गं पश्यति स्म। वर्षाणि पूर्वं तस्य पुत्रः नीरजः कार्यम् कर्तुं नगरम् अगच्छत्। वर्षाणि प्रत्यगच्छत्, आरम्भे दूरवाणी द्वारा विशेषम् अन्विषति स्म। अनन्तरम् कार्ये निमग्नः सः पितरं विस्मृतवान् आसीत्।

माधवन् नायर् दुःखचिन्तायाम् मग्नः अभवत्। पुरा पैतृकभवनस्य पुनर्निर्माणम् करणीयम् इति पुत्रः वदति स्म। पितरं नगरं प्रति स्वीकरणीयम् इति सः अवदत्। माधवस्य मनसि पुरातनस्मरणाः प्रत्यागताः। "यदि सः आगमिष्यति तर्हि इदम् गृहस्य शोकभावस्य नाशनम् भविष्यति स्म" सः अवदत्। पुत्राय अनेककार्याणि वदनीयानि, पुरातनकथां वदनीयम्, मम कविकार्यं वदनीयम्..... माधवस्य मनसि चीन्तानि प्रत्यागतानि। "किन्तु मम पुत्रः कुत्र?" सः उच्चैः अवदत्। माधवस्य मनसि दुःखम् नदी इव प्रावहन् आसीत्।

(Note: This page will be scanned to publish the article in schoolwiki. So, Write neatly. Don't fold paper. Don't write overleaf).

Item Code: 802 Participant Code: 096

तस्य नेत्रात् अश्रूणि अपतत्। एकान्तजीविते तस्य केव-
लसन्तोषः पुत्रः भवति। वर्षाणि पूर्वमेव पुत्रः नगरं
अगच्छत्, किन्तु पिता प्रतिदिनम् अलिन्दे उपविश्य
पुत्रः आगच्छति वा इति पश्यति स्म। अद्य अपि पु-
त्रागमनस्य प्रतीक्षाया एव सः तिष्ठति स्म। तदर्थम् सः
मधुरपायसम् अन्यपलहाराणि च निर्मितवान् आसीत्।
नीरजस्य इष्टपेयम् भवति पायसम्। माधवः अनेक-
समयम् आसन्दिके उपाविशत्। किन्तु किमपि
न आगतः। दुःखनेत्रेण सः गेहम् प्रति अगच्छत्।
गमनसमये सः एकवारमपि पुत्रः आगच्छति वा इति
अपश्यत्। [illegible] नेत्रे पितृस्नेहम् प्रवहति स्म।
मन्दमारुतः आगत्य तस्य नेत्राश्रू मार्जितः आसन्।
स्नेहवात्सल्यपूर्णम् मानसेन सः भवनस्य अन्तरम्
प्रत्यागतवान्॥

(Note: This page will be scanned to publish the article in schoolwiki. So, Write neatly. Don't fold paper. Don't write overleaf).